

РЕШЕНИЕ

№ 3079

гр. София, 09.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в публично заседание на 27.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **341** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118, ал. 1 и 3 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на В. Ч. Г. с постоянен адрес в [населено място] против Решение №1040-09-50 от 15.12.2022г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт – [населено място] (ТП на НОИ, [населено място]), с което е отхвърлено като неоснователно възражението на Г. против разпореждане № 0-09-000-00-01583074 от 26.10.2022г., издадено от ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите от ДОО в ТП на НОИ-К., с което е отказано отпускане на парично обезщетение за временна нетрудоспособност поради общо заболяване по болничен лист Е20222291527 за периода от 15.07.2022г. до 24.07.2022г.вкл.

В жалбата се излагат подробни съображения по отношение неправилността и незаконосъобразността на оспореното решение. Акцентира се на различните мотиви на директора на ТП на НОИ-К. и ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите и различните правни основания, посочени в същите; жалбоподателят посочва, че не е запознат с Решение № 874/06.10.2022г. на ОЛКК при МЦ „Панацея“ ООД, Д., не е запознат с подадените жалби срещу това решение и не е бил призоваван за участие в производството по обжалването му. Оспорва материалноправната законосъобразност на изложените в решението на директора на ТП на НОИ-К.

мотиви, като оспорва извода за ползвана обща продължителност на отпуските от 54 дни, като посочва, че е налице прекъсване, имайки предвид ползвания разрешен от работодателя отпуск по чл.163, ал.8 от КТ, за което му е изплатено парично обезщетение по чл.50, ал.6 от КСО. Моли за отмяна на оспореното решение.

Редовно и своевременно призван в открито съдебно заседание, същият не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата- директорът на ТП на НОИ К., също редовно и своевременно призова, не се представлява в съдебна зала. В депозираните писмени бележки се оспорва жалбата, като подробно се излагат съображения защо административният орган е счел, че болничен лист Е20222291527 е издаден в нарушение на чл.13, ал.1 от Наредбата за медицинската експертиза, както и се подчертава, че Разпореждане №№ 0-09-000-00-01583074 от 26.10.2022г за отказ за отпускане на парично обезщетение на жалбоподателя за периода от 15.07.2022г. до 24.07.2022г.вкл. е постановено въз основа на решението на ОЛКК при МЦ „Панацея 2002“ООД, както и че до постановяване на оспореното решение не е постъпвала информация за обжалване на постановеното от ОЛКК решение пред ТЕЛК от никоя заинтересована страна.

Като съобрази представените по делото доказателства и доводите на страните в процеса, съдът приема за установено следното от фактическа страна:

На 01.08.2022 в ТП на НОИ, [населено място] с вх.№ Р14-09-000-00-[ЕГН]/01.08.2022 са представени данни от осигурителя ОД на МВР К., съгласно реда, разписан в чл.8 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от Държавното обществено осигуряване /НПОПДОО/, а именно- удостоверение-приложение №9 (л.30) към болничен лист Е20222291527 за периода от 15.07.2022г. до 24.07.2022г. вкл., издаден за жалбоподателя В. Ч. Г..

При извършена проверка в информационната система на НОИ е направена констатация, че болничния лист е издаден в нарушение на чл.13, ал.1 от Наредбата за медицинската експертиза, тъй като болничният се явява издаден без прекъсване след други два периода на отпуск на различни основания, като еднолично издадените болнични листове са за период повече от 14 дни непрекъснато. В тази връзка болничният лист е предаден за обжалване чрез Регионална здравна инспекция К. пред ЛКК Д., а образуваното производство за изплащане на парично обезщетение по този болничен лист е спряно на основание чл.40, ал.4 от Кодекса за социално осигуряване до получаване на решение на органа на медицинската експертиза на работоспособността по реда на чл.112, ал.1 от Закона за здравето /Разпореждане № Д-09-000-00-01570108 от 16.08.2022г. на ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите – л.27 от делото/.

На 24.10.2022г. с писмо на РКМЕ при РЗИ К. изх.№ 97-00-383#1/20.10.2022г. в ТП на НОИ К. е получено Решение № 874 от 06.10.2022г. на ЛКК при МЦ „Панацея 2002“ООД, Д., с което комисията отменя болничен лист Е20222291527 за периода от 15.07.2022г. до 24.07.2022г. вкл. като издаден в нарушение на чл.13, ал.1 от НМЕ.

С разпореждане № М-09-000-00-01570108 от 26.10.2022г. спряното преди това производство е възобновено.

С разпореждане № О-09-000-00-01583074 от 26.10.2022г. от ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите при ТП на НОИ-К. е отказано отпускането на парично обезщетение за временна нетрудоспособност поради общо заболяване на

В. Г., поради отпаднало основание за това с оглед Решение № 874 от 06.10.2022г. на ЛКК при МЦ „Панацея 2002“ООД Д..

След надлежно и своевременно връчване на Разпореждане № О-09-000-00-01583074 от 26.10.2022г., жалбоподателят Г. е оспорил същото пред директора на ТП на НОИ К..

С оспореното понастоящем решение №1040-09-50 от 15.12.2022г. (л.б) директорът на ТП на НОИ-К. се е произнесъл по жалбата, възприел и изложил установената вече фактическа обстановка, като е възпроизвел нормативната регламентация относно правото за получаване на парично обезщетение, реда за издаване на болничен лист и конкретно разпоредбата на чл.13, ал.1 от Наредбата за медицинската експертиза, съобразно която намира, че издателят на болничния лист- д-р П. Г. не е имала право да го издаде еднолично, предвид отпуските които са ползвани от жалбоподателя до тази дата и е следвало да спази разпоредбата на чл.13, ал.2 от НМЕ.

По отношение Решение № 874 от 06.10.2022г. на ЛКК при МЦ „Панацея 2002“ООД Д. административният орган е посочил, че не може да вземе отношение по повод връчване на решенията на органите на медицинската експертиза на заинтересованите лица и че до датата на постановяване на отказа както и до датата на постановяване на настоящото решение не е постъпвала информация за обжалване на постановеното от ОЛКК решение пред ТЕЛК от никоя от заинтересованите страни.

Проследена е хронологията на административната дейност, за да се стигне до постановяването на Разпореждане№ О-09-000-00-01583074 от 26.10.2022г., като е посочено, че същото е правилно и законосъобразно.

По делото липсват доказателства жалбоподателят Г. да е уведомяван по повод обжалването на болничен лист Е20222291527. В Решение №727 от 24.04.2020г. на ОЛКК също липсват данни да следва да се уведоми за него.

При така установената фактическа обстановка и въз основа на представените по делото доказателства, като провери законосъобразността на оспорения административен акт на основанията предвидени в чл. 146 от АПК, съдът направи следните правни изводи:

Оспорването е направено от лице, за което административният акт е неблагоприятен, в законоустановения срок по чл.118, ал.1 от КСО и против акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност. В този смисъл жалбата е процесуално допустима.

Тя се явява основателна по следните съображения:

Съгласно чл.112 от Закона за здравето обжалванията и възраженията от страна на заинтересованите лица и органи (освидетелстваните, осигурителите, НОИ, Агенцията за социално подпомагане, Агенцията за хората с увреждания и органите на медицинската експертиза на работоспособността) се правят: 1. срещу решенията на лекуващия лекар - в 14-дневен срок от получаването им пред лекарската консултативна комисия; 2. срещу решенията на ЛКК и центрoвете за спешна медицинска помощ - в 14-дневен срок от получаването им пред ТЕЛК; 3. срещу решенията на ТЕЛК - в 14-дневен срок от получаването им пред НЕЛК; 4. срещу решенията на НЕЛК - пред административния съд, в чийто район се намира постоянният или настоящият адрес на жалбоподателя по реда на АПК.

Съгласно чл.112а от същия закон (в относима редакция) съобщаването на решенията на ТЕЛК и НЕЛК на заинтересованите организации - НОИ, НЗОК, Агенцията за социално подпомагане, Агенцията за хората с увреждания и органите на медицинската експертиза на работоспособността, се извършва по електронен път при условията и по реда на ЗЕДЕУУ и ЗЕУ, а освидетелстваното лице и осигурителите се уведомяват с писмо с известие за доставяне.

Според чл.65 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинската експертиза /ПУОРОМЕРКМЕ/ ЛКК се произнасят с мотивирано решение по здравословното състояние и работоспособността на лицата по повод обжалвани болнични листове в 10-дневен срок от датата на получаване на медицинската документация, като съгласно чл.67 ЛКК, РКМЕ и НЕЛК изпращат експертното решение на ТП на НОИ с писмо с известие за доставяне и по електронен път. С писмо с известие за доставяне експертното решение се изпраща и на осигурителите.

Разпоредбата на чл.24, ал.8 от правилника сочи, че решенията на ЛКК се вписват в „Медицински протокол на ЛКК“ по образец съгласно [приложение №9](#). Съгласно разпоредбата на чл.71 от правилника служителите в РКМЕ, където по аргумент от разпоредбата на чл.57 се поддържа медицинското досие на лицата, изпращат с писмо с известие за доставяне на екземпляр от експертното решение на заинтересованите страни и на НЦОЗА чрез И., както и проверяват наличието на постъпила жалба в законоустановения 14-дневен срок за всяка от заинтересуваните страни и поставят гриф „влязло в сила“ на необжалваните експертни решения след изтичане на 14-дневния срок за всяка от заинтересуваните страни.

Както е видно от мотивите на оспореното решение, контролната инстанция в лицето на директора на ТП на НОИ, [населено място] е възприела, че решението на органа на медицинската експертиза по повод обжалването на процесния болничен лист е влязло в сила, като е породило следващите се от това правни последици – отказ да се отпусне парично обезщетение за временна нетрудоспособност поради общо заболяване.

С оглед доказателствата по делото, анализирани през призмата на по-горе изложената нормативна регламентация, съдът счита, че не са налице достатъчно данни, от които да се направи безспорен извод за обстоятелството на влизане в законна сила на решението на ЛКК, касаещо отменения болничен лист, а оттам- да се потвърди като законосъобразен изводът на директора на ТП на НОИ, [населено място].

Липсват доказателства Решение №874 от 06.10.2022г. да е връчено на жалбоподателя. Измежду представените документи не се съдържа и известие за доставяне на решението на осигурителя, който по смисъла на чл.112, ал.1 от Закона за здравето се явява заинтересована страна и комуто законодателят е предоставил възможност да обжалва актовете на медицинската експертиза. Липсва информация за неговото изпращане на заинтересованите и информация за момента на влизането му в сила. Не може да се установи наличие на стабилен административен акт, без съответното удостоверяване на този факт, а такова удостоверяване по делото липсва.

Само по себе си достигането на волеизявлението на органа по обща ЛКК до заинтересованите лица по никакъв начин не влече след себе си влизане в сила на постановения акт (в случая жалбоподателят го е узнал при обжалването на Разпореждане № О-09-000-00-01583074 от 26.10.2022г.), като това узнаване е ирелевантно, още повече, че жалбоподателят не е единствената заинтересована страна

в производството по обжалване.

Липсата на влязъл в сила административен акт, каквито безспорно се явява и ЕР на ЛКК, е пречка административните органи било то в лицето на ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите при ТП на НОИ, гр.Кюстендил или в лицето на Директора на ТП на НОИ, [населено място] да отричат наличието на временната неработоспособност за жалбоподателя от гледна точка на отменен болничен лист за съответния период.

С изложеното съдът счита, че при постановяване на оспореното Решение №1040-09-50 от 15.12.2022г. на директора на ТП на НОИ, [населено място], са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, изразяващи се в нарушение на разпоредбите на чл.35 и чл.36, ал.1 от АПК, според които индивидуалният административен акт се издава след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на лицата, като доказателствата се събират служебно от административния орган. Поради горното решението следва да се отмени, както и потвърденото с него разпореждане.

Преписката следва да бъде върната на ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите при ТП на НОИ, [населено място], който съобразявайки мотивите, съдържащи се в съдебното решение, извърши нова преценка, досежно правото на от гледна точка провеждане на пълно и главно доказване по отношение релевантните за случая факти и обстоятелства.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ и чл. 173, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на В. Ч. Г. [ЕГН] Решение №1040-09-50 от 15.12.2022г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт, [населено място] и потвърденото с него Разпореждане №0-09-000-00-01583074 от 26.10.2022г., издадено от ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите от ДОО в ТП на НОИ-К..

ВРЪЩА административната преписка на ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите при ТП на НОИ- К. за извършване нова преценка, относно правото на ПОВН за жалбоподателя и провеждане на пълно и главно доказване по отношение релевантните за случая факти и обстоятелства, при съобразяване с направеното в мотивите на съдебното решение тълкуване и прилагане на закона.

На основание чл. 119 във връзка с чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „е“ от КСО, решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ:

